

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Εἶναι πολὺς καιρὸς ἂν ὅς δὲν ἀνεγνώσθη τίποτε εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ὅσοι τῶν Ἑλλήνων φροντίζουν ταμέγιστα περὶ αὐτῆς εὐρίσκοντο εἰς διηνεκὴ ἀγωνίαν. Ἀλλὰ πόσον δέλουν χαρὴν ὅταν μάθωσιν, ὅτι ἐλάδομεν γράμματα παρ' αὐτῶν τῶν πολιορκουμένων ἀπὸ τρίτης τοῦ ἐνεστώτος μηνός; — Ἡ στενωτάτη πολιορκία μᾶς διέκυψε τόσον καιρὸν τὴν πρὸς τοὺς πολιορκουμένους ἡμῶν ἀδελφοὺς κοινωνίαν, καὶ οὐτε ἡμεῖς ἤξεύρομεν τί βέβαιον περὶ αὐτῶν οὐτε ἐκεῖνοι περὶ ἡμῶν. Ἀλλὰ χάρις εἰς τοὺς δύο τολμηροὺς ἡμῶν ἀδελφοὺς, Ἡλίαν Γ. Μητρόπουλον Γαλαξιδιώτην, καὶ Λουκᾶν Μωραΐτη Ἀθηναῖον. Ἀνέλαβον τὸ ἐπικινδυνωδέστατον ἔργον τῶν γραμματοκομιστῶν, καὶ ἐστάθησαν ἱκανοὶ νὰ διέλθωσι διὰ τῶν ἐχθρῶν φυλακῶν, καὶ νὰ φθάσωσιν ἀδελφεῖς εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἀπὸ τῶν ὁποίων ἔφερον οἱ δύο εἰρημένοι γραμμάτων μανθάνομεν τὰς ἐλλείψεις τῶν εἰς περιποίησιν καὶ ἐπιβίωσιν τοῦ σώματος ἀναγκαίων, τὴν ἀσθένειαν, τὴν γύμνωσιν, τὴν πολυειδῆ κακοπάθειαν καὶ ταλαιπωρίαν τῶν πολιορκουμένων ἡμῶν ἀδελφῶν, καὶ τοῦτο λυπεῖ παντὸς εὐαισθήτου Ἑλλήνος τὴν ψυχὴν ἀλλὰ μανθάνοντες ἐν ταύτῃ καὶ τὴν ἀπαράδειγματιστον αὐτῶν ὑπομονὴν καὶ ἐπιμνην, τὴν καρτεροψυχίαν, τὸ γενναϊότατον φρόνημα, τὸ ὅποιον τίποτε δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ ταπεινώσῃ, παρηγορούμεθα καὶ χαίρομεν. Ἡ κυρίεσις τῆς παντοειδῆς ὠφελιμωτάτης Δέσεως τοῦ Πειραιῶς μόλις ἐγένετο γνωστὴ εἰς τοὺς πολιορκουμένους, καὶ ἀμέσως ἐνεψύχωσεν ὅλους· καὶ πῶς νὰ μὴ τοὺς ἐμψυχώσῃ ἡ γειτονία τοιοῦτου στρατοπέδου ἀπ' ἀνδρείων καὶ γενναίων πολεμιστῶν καὶ ἀρχηγῶν συγκροτουμένου, καὶ παρὰ φρονίμου καὶ ἀξίου ἀρχηγοῦ, τοῦ συνταγματάρχου Κυρίου Θ. Γόρδωνος ὡδηγουμένου; Ἡ δὲ ἀποτυχία τοῦ διὰ ξηρᾶς κινήματος στρατεύματος εἰς Καματερόν δὲν ἐπροξένητεν εἰς τοὺς πολιορκουμένους οὐδὲ τὴν παραμικρὰν δειλίαν. Ὁ ἐχθρὸς ἠτέλησε νὰ ὠφελῇ ἀπὸ τῆς ἀποτυχίας αὐτῆς, καὶ ἔφθασεν εἰς τόσον θράσος, ὥστε ἐτόλμησε καὶ νὰ γράψῃ πρὸς τοὺς πολιορκουμένους προβάλλων εἰς αὐτοὺς πα-

ράδοσιν τῆς ἀκροπόλεως· ἀλλ' ἔμεινε καὶ ταύτην τὴν φερόν κατησχυμμένος· διότι οἱ πολιορκούμενοι δὲν κατεδέχθησαν οὐτε καὶ ἀπέκρισιν νὰ δώσωσιν εἰς τὸν ἀλαζόνα Κιουταχῆν. Πεισιθόδες εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀρετὴν, καὶ πληροφρονημένοι ὄντες περὶ τῆς ἀδιαλείπτου προνοίας καὶ κηδεμονίας τῆς φιλοστόργου αὐτῶν μητρὸς, τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως, περὶ τῶν λαμπρῶν νικῶν τοῦ ἀξιοτάτου γενικοῦ ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη, περὶ τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν τῶν ἀποτυχόντων εἰς Καματερόν, ὅτι ἐτοιμάζονται πάλιν νὰ κινηθῶσι, ἐλπίζοντες δὲ καὶ πολὺ ἀπὸ τῶν ἐν Πειραιεῖ, ἐμμένονσι σταθεροὶ καὶ ἄσειστοι εἰς τὴν γενναίαν αὐτῶν ἀπόφασιν, καὶ τρέφουσι χρηστοτάτας ἐλπίδας ὅτι ὁ ἐχθρὸς θέλει ἀπολεσθῇ, καὶ ἡ ἀκρόπολις θέλει σωθῇ. Οἱ πολιορκούμενοι ἤξεύρουσι κάλλιστα ὅτι μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ἐνδόξου Μεσολογγίου εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν στηρίζεται ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος ὅλης, καὶ προκρίνουσι τὰ πάριδινα νὰ πάθωσι, μόνον τὴν ἀκρόπολιν νὰ σώσωσι καὶ ἀποροῦσι πῶς εὐρίσκονται μετὰ τῶν ὁμογενῶν καὶ ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι, ἐν ᾧ φρονοῦσιν ὅτι καὶ αὐτοὶ, ἀδιαφοροῦσιν ἢ καὶ, τὸ χειρότερον, ἀντιπράττουσιν εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως καὶ κατ' αὐτὴν τὴν κρισιμωτάτην περίστασιν τῆς πατρίδος. Τοὺς ἀνθρώπους τούτους ἡμπορεῖ τις ἄριστα νὰ παραβάλῃ πρὸς τὴν Μήδειαν, ἣτις ἔλεγε, Καὶ μνηστῆρ' ἐμὲν οἶα δοῶν μέλλω κακῶ· θυμὸς δὲ μοι κρείττων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων! Δὲν εἶναι ἀμφισβησία ὅτι καὶ οἱ διχονοοῦντες, καὶ οἱ φατριαζόμενοι, καὶ οἱ ἀντενεργοῦντες εἰς ὅσα πράττει καὶ θέλει νὰ πράξῃ ἡ Διοίκησις ὑπὲρ τῆς ταχυτέρας λύσεως τῆς πολιορκίας, καὶ οἱ ἀδιαφοροῦντες, γνωρίζουσιν ὅτι πράττουσι κακῶ· ἀλλ' ὁ θυμὸς εἶναι εἰς αὐτοὺς κρείττων τῶν βουλευμάτων· τὰ εὐτιδανὰ πάθη κυριεύουσι τὰς ψυχὰς των, καὶ τοὺς κινοῦσιν εἰς τὸ νὰ ἀντιπράττωσι καὶ εἰς τὸ κοινόν, καὶ εἰς τὸ ἴδιον συμφέρον.

Μεταξὺ τῶν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀσθενῶν ἦεν καὶ ὁ συνταγματάρχης Κύριος Φαβιέρος· ἀλλ' ἀνέλαβε πάλιν, καὶ χάρις εἰς τὴν Δεῖαν Πρόνοιαν, ἣτις ἔσωτεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πολὺτιμον αὐτοῦ ζώην.

Καὶ ἄλλοτε ἐδείξαμεν πόσῃ λύπῃ αἰσθάνεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν καὶ διὰ τὴν ἐλάθην τῶν λαμπρῶν λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος, καὶ τὴν δεικνύσαν πάλιν μα-

κινῶντες τὴν κατεδάφισιν τοῦ πολυτιμοτάτου ναοῦ τοῦ Ἐριχθέως εἰς τὴν ἀκρόπολιν διά τινας εἰς αὐτὸν ἐμπεσοῦσας βόμβας. Ὁ ναὸς ἔπεσε σωρῆδόν, καὶ πέσων ἀπλάκωσεν ἑνδεκα ἀνθρώπους, καὶ μάλιστα γυναῖκας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτον καὶ ἡ σύζυγος τοῦ προφονευέντος στρατηγοῦ Γκούρα. Βόμβα ποτὲ ἠφάνισε τὸν Παρθενῶνα, καὶ βόμβα τῶρα κατεδάφισεν ἐν τῶν λαμπροτάτων τῆς ἀρχαιότητος μνημείων. Τὶ δέλουσι πάσαι μέχρι τῆς λύσεως τῆς πολιορκίας καὶ τὰ λοιπὰ μνημεῖα, ἢμπορεῖ ἕκαστος νὰ συμπεράνῃ, καὶ ὅστις εἶναι φίλος αὐτῶν πρέπει ὄχι μόνον νὰ εὐχεται, ἀλλὰ καὶ νὰ συνεργῇ εἰς τὴν σωτηρίαν αὐτῶν.

Κατὰ τὴν 31 τοῦ παρελθόντος μηνὸς συνεκρίθη ἡ ἀκροβολισμὸς μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Στήριῳ ἐνεδρευόντων Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐχθρῶν. Ἀλλὰ μόλις ἐγένετο ὁ πρῶτος πυροβολισμὸς καὶ οἱ Τούρκοι, πεζοὶ τε καὶ ἱππεῖς, ὥρμησαν κατὰ τῶν ἐκ τοῦ Στήριου ἐξελθόντων ἡμετέρων. Οἱ δὲ ἐν Διστόμῳ ἡμέτεροι, βλέποντες πρῶτον αὐτὸν τὸν γενικὸν ἀρχηγὸν ὁρμῶντα κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἔδραμον καὶ αὐτοὶ ὅλοι πεζοὶ τε καὶ ἱππεῖς, καὶ κατὰ πρώτην συμπλοκὴν ἐφόνευσαν πολλοὺς τῶν ἐχθρῶν ἐπιπεσόντες εἰς αὐτοὺς, καὶ τέλος συνεπλάκησαν Ἕλληνες καὶ Τούρκοι. Ἡ μάχη ἐγένετο τότε ἱκατέρωθεν πεισματώδης, καὶ διήρκεσεν εἰς πολλὰς ὥρας. Οἱ ἐχθροὶ ἐνίκηθησαν, καὶ οἱ ἀνίκαντες τῶν ὁπλῶν ἀρχισαν νὰ φορτύνωσι τὰς σκιῶν, ἕως εἰς τὰς ὁποίας τοὺς ἔφερον διώκοντες καὶ νικῶντες οἱ Ἕλληνες. Καὶ ἦτον θαυμαστὸν νὰ βλέπῃ τις ἐπὶ τὰ μόνον ἱππεῖς Ἕλληνας καὶ τοὺς πεζοὺς διώκοντας 2000 ἱππεῖς Τούρκους. Ἐκυρίευσαν καὶ πάμπαν λάφυρα οἱ ἡμέτεροι. Ἀλλ' ἐν ᾧ ἦτον ἔτοιμος ὁ στέφανος τῆς νίκης νὰ τεθῇ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν Ἑλλήνων, ἐφάνη ἐξαίφνης ἐν σῶμα ἐχθρικὸν ἐρχόμενον εἰς βοήθειαν τῶν ἄλλων· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἐστάθη ἱκανὸν νὰ ταράξῃ τοὺς Ἕλληνας· καὶ ἂν οὗ ἐπολέμησαν ἕως ἐσπέρας, καὶ ἡ νύξ ἄρχισε νὰ διώκῃ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἀπεχώρησαν οἱ Ἕλληνες εἰς τὰ ὀχυρώματά των. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν δύο, καὶ ἐπληρώθησαν ἕξ· ἐκ δὲ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν πάμπαν πολλοί.

Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης μᾶς διδὲι χρηστοτάτας ἐλπίδας ὅτι καὶ τὸ ὑπὸ τὸν Καρυστίνον Ὀμέρπατσαν στράτευμα θέλει πάθει ὅτι ἔπαθε καὶ τὸ ὑπὸ τὸν κεχαγιά-μπεην καὶ Μουστά-μπεην εἰς Ῥάχιδαν, καὶ εἶθε τάχιστα αἱ ἐλπίδες νὰ γενῶσι πράγματα.

Μαθαίνομεν ὅτι ἐπέρασαν εἰς Ταλάντιον καὶ τὰ ὑπὸ τὸν γέριντα στρατηγὸν Καρατάσσιον, Γάτζον· καὶ λοιποὺς ἀρχηγούς στρατεύματα ἐκ Σκιάθου, Σκοπέλου καὶ Σκύρου, καὶ ὅτι ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκησαν ἀλλ' ἀκόμη δὲν ἐλάβομεν γράμματα κατ' εὐθείαν παρ' αὐτῶν, διὰ νὰ μάθωμεν βεβαιότερον καὶ περιστάτικότερον περὶ τῶν κινήματων καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν. Ὅτι δὲ τὸ στράτευμα αὐτὸ ἐνεργεῖν κατὰ νότων τοῦ ἐχθροῦ θέλει ὠφελήσῃ ταμίγιστα δὲν εἶναι ἀμφιβολία. Ὁ ἐχθρὸς θέλει ἀπαντήσῃ μέγα ἐμπόδιον καὶ εἰς τὴν προ-

μήθειαν τῶν τροφῶν, τὰς ὁποίας λαμβάνει εἴτε διὰ θαλάσσης ἀπὸ τοῦ Βόλου, καὶ Ζητουρίου ἕως εἰς Εὐρίπων, εἴτε διὰ ξηρᾶς διὰ τῶν Θερμοπυλῶν, καὶ ὅταν στερηθῇ τῶν τροφῶν θέλει ἀναγκασθῇ καὶ ἄκων νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ν' ἀναχωρήσῃ.

Εἰς τὸν Ταχυδρόμον (Courier) τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ἀναγινώσκομεν τὸ ἀκίλουθον ἄρθρον:

« Ἡμπεριῶμεν τέλος πάντων βασιμὲς νὰ συγχαρῶμεν τὴν Εὐρώπην διὰ τὸ ἐποῦν τρεῖς μεγάλαι δυνάμεις, ἡ Γαλλία, ἡ Ῥωσσία, καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία ἔλαβον ἀποφασιστικὸν καὶ ὀριστικὸν μέτρον ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Αἱ αὐλαὶ τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Περσιπολῆος ἀπέστειλαν εἰς τὴν Τουρκίαν πρὸ τινος καιροῦ τὴν περὶ τοῦ προκειμένου τελευταίαν αὐτῶν ἀπόφασιν (ultimatum). Ἡ αὐλὴ τῆς Γαλλίας ἠνώθη πρὸ δύο περίπου ἐβδομάδων πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν συμμάχων της, καὶ εἶναι ἀδύνατον ν' ἀντισταθῇ ἡ Τουρκία εἰς τὰ ζητήματα τῶν τριῶν τούτων δυνάμεων. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπαιτεῖται ἀπὸ τῆς Τουρκίας. Ἡ ἀναγνώρισις αὕτη θέλει κοινοποιήθῃ ἐπισήμως, καὶ εἰς ῥῆτὴν ἡμέραν, πρὸς τὰς ζητούσας αὐτὴν δυνάμεις. Ἄν εἰς τὴν ὁρισμένην ἡμέραν δὲν κοινοποιήθῃ αὕτη, οἱ πρέσβεις τῶν χριστιανικῶν συμμάχων αὐτῶν θέλουσιν ἀναχωρήσει συγχρόνως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Τελειωθείσης δὲ τῆς προθεσμίας τῆς παρὰ τῆς τελευταίας τῶν δυνάμεων ἀποφάσεως (ultimatum) δεδομένης, ἡ Γαλλία, ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Ἀγγλία θέλουσι πέμψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα προξένους. »

Καταχωρίζοντες καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐφημερίδα τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ Ταχυδρόμου νομίζομεν, ὅτι ἡμποροῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἰπώμεν μετὰ πλειοτέρας βεβαιότητος πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι οἱ κραταιοὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης εὐσπλαγχνισθέντες ἐπιβλέπουσιν ἀπὸ πολλοῦ ἰλαστέρω τῷ ὄμματι εἰς τὴν ταλαίπωρον Ἑλλάδα, καὶ θέλοντες καὶ αὐτῆς τὴν εὐδαιμονίαν συντρέχουν ἤδη εἰς τοῦτο σπουδαίως· ἀλλὰ δὲν ἡμποροῦμεν νὰ ἀποσιωπήσωμεν καὶ ὅτι μέγα μέρος τῆς μελλούσης τῆς Ἑλλάδος εὐδαιμονίας προσμένεται ἐξ ἡμῶν αὐτῶν· καὶ ὅσοι σπουδαιότερον ἐνεργούσιν ὑπὲρ ἡμῶν οἱ φιλόανθρωποι βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες, τόσῳ περισσότερον πρέπει νὰ ἀγωνιζώμεθα ἡμεῖς. Ἡ θεία Πρόνοια εὐδότησῃ, νὰ εὐδοκμήσωσι τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καὶ λαμπραὶ νίκαι ἐστεφάνωσαν τοὺς ἡμετέρους ἀγῶνας· ἀλλὰ μένει ἀκόμη πολὺ νὰ πράξωμεν, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν προτιθέμενον ὅρον, τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος καὶ τὴν τελείαν ἀπώκτησιν τῆς γλυκυτάτης ἐλευθερίας, καὶ δὲν πρέπει νὰ παραμελῶμεν εἶναι μάλιστα τῶρα παρ' ἄλλοτε ποτε χρειᾶ ἐνώτεως καὶ ὁμονίας, καὶ ὅσοι εἰς τὸ ἐναντίον συνεργοῦσι τὴν σήμερον εἶναι ἀναμφισβάλως προφανεῖς τῆς πατρίδος ἐχθροί. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν, καὶ ἀνάγκη μεγίστη, καὶ τὰς διχνοίας καὶ ἀντενεργείας νὰ πείψωμεν εἰς κόρακας, καὶ σπουδαιότερον νὰ τρέξωμεν

εἰς τὸν πόλεμον, διὰ τὸ ἀπολαύσωμεν καὶ τοῦ ποδου-
σαν ἐνδοξότερον καὶ τιμιώτερον.

Οἱ ἐνταῦθα εὐρισκόμενοι πληρεξούσιοι καὶ ἄλλοι τινὲς
Ἀγαιοπελαγίται, γνωρίζοντες τὴν παντελῆ ἀπορίαν
κοινῷ ταμεῖον, καὶ τὰς ἐκ τούτου προερχομένας
γάλας ἐλλείψεις τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος
ἀγωνιζομένων, κατέβαλον αὐτοπραϊρέτως, ἕκαστος κα-
τὰ δύναμιν, καὶ διὰ τῶν συναχθέντων χρημάτων ἠγόρασαν
ἀγῶματα χρεῖωδῆ, καὶ τὰ ἐπεμψαν εἰς τὸ κατὰ τὸν
Ἱεραῖα στρατόπεδον. Γνωστοποιῶντες τὴν εὐγενῆ
ἐκείνην καὶ πατριωτικὴν τῶν ἐνταῦθα Αἰγαιοπελαγιτῶν
ἐκείνων, εὐχόμεθα νὰ εὐρωσι μιμητὰς πανταχοῦ, καὶ
μάλιστα εἰς τὰς νήσους.

Εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. ὑπεσχέθημεν νὰ ἐκ-
δώσωμεν τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν ἐν Αἰγίνῃ καὶ τῶν ἐν Ἑρ-
μιόνη πληρεξουσίων, καὶ αὐτὴν γυμνὴν πάσης ἄλλης
παρατηρήσεως, καὶ ἰδοὺ πληροῦμεν τὴν ὑπόσχεσιν.

Ὅτε ἐγένετο ἡ ἀπόφασις ἀπὸ τῶν ἐν Αἰγίνῃ πλη-
ρεξουσίων περὶ τρίτου τρόπου τῆς συγκροτήσεως τῆς συν-
ελεύσεως, ἐκλέχθησαν, ὡς εἴπαμεν, καὶ ἐξ ὑποκείμενα,
καὶ ἐπέμψθησαν εἰς Ἑρμιόνην συνωδευμένοι καὶ μετὰ τοῦ
ἠκολούθου γράμματος, ὑπογεγραμμένου πᾶσά τε τῶν μελῶν
τῶν δύο ἐπιτροπῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐνταῦθα πληρεξουσίων:
Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους πληρεξουσίους τῆς Γ' ἐθνικῆς
Συνελεύσεως εἰς Ἑρμιόνην.

Ἐνῷ αἱ δειναὶ καὶ ἀνάμαλοι περιστάσεις τοῦ ἔθνους
ἀπαιτοῦσιν ἐξ ἀνάγκης τὴν ταχίστην συγκρότησιν τῆς
ἐθνικῆς συνελεύσεως, λυπούμεθα καιρίως, βλέποντες εἰς
μάτην παρερχόμενον τὸν καιρὸν, ὅστις ἤδη μάλιστα εἶ-
ναι ἀρμόδιος καὶ διὰ τοῦτο πολύτιμος, τὴν δὲ ἐθνικὴν
συνέλευσιν ἀναβαλλομένην.

Ἀφωσιωμένοι κατὰ πάντα εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον,
ἐπιθυμοῦμεν εἰλικρινῶς τὴν σύνοδον ὅλων τῶν πληρεξου-
σίων τοῦ ἔθνους εἰς ἓνα τρόπον, καὶ κρίνοντες πάντῃ ἀ-
νάγκην χαρακτῆρος πληρεξουσίων (οἵτινες ἀνεδέχθησαν
τὸ μέγα βάρος τὴν πρόνοιαν τῶν γενικῶν συμφερόντων)
νὰ δηλώσωμεν νὰ μείνωμεν μετ' ἐπιμονῆς ἐνταῦθα, εἰ-
μεθα πρόθυμοι νὰ συγκατατεθῶμεν νὰ συνέλθωμεν εἰς
τρίτον τινὰ τρόπον ἄλλ' ὅμως ἀπαιτοῦμεν κατὰ χρέος
ὁ τρόπος οὗτος νὰ ἔχῃ ὅλα, ὅσα χαρακτηρίζουσι τὸν ὄν-
τως ἐθνικῆς συνελεύσεως τρόπον.

Διὰ τοῦτο ἐκλέξαμεν μεταξὺ ἡμῶν τοὺς συναδελφοὺς,
τὸν εὐγενέστατον Κ. Ἀναγνώστην Δεληγιάννην, τὸν ἐξο-
χότατον στρατηγὸν Κ. Κωνσταντῆν Μπότζαρη, τὸν ἐξοχώ-
τατον Κ. Σπυριδῶνα Καλογερόπουλον, τὸν εὐγενέστατον
Κ. Σ. Τρικούπην, τὸν εὐγενέστατον Κ. Γεώργιον Αἰνιᾶνα,
καὶ τὸν ἐξοχώτατον Ν. Ι. Βελισσάριον, διὰ νὰ συνδιαλε-
χῶσι μετ' ὑμᾶς περὶ τρίτου τρόπου.

Εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ ἡ εὐγενεία σας, ἐὰν ἐπι-
θυμεῖται νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ συγκρότησις τῆς ἐθνικῆς συν-
ελεύσεως, δὲν θέλετε ἀργοπορήσει νὰ συγκατατεθῇτε εἰς
τὰ εὐλόγοφανή συμφέροντα καὶ νόμιμα.

Ἐξ Αἰγίνης 1827 Ἰανουαρίου 20.

(Ἐπὶ αἱ ὑπογραφαί.)

Εἰς τὸ γράμμα τοῦτο ἐγένετο ἡ ἀκόλουθος ἀπάντησις:
Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους πληρεξουσίους τοὺς ἐν Αἰγίνῃ
εὐρισκόμενους.

Κύριοι!

Ἀπαντῶμεν εἰς τὸ ἔγγραφόν σας εἰκοστῆς τοῦ ἐν-
εστῶτος, καὶ εἰς τὰ ὅσα διὰ λόγου μᾶς ἐξηγήθησαν
παρὰ τῶν ἀπεσταλμένων σας Κυρίων Δ. Δεληγιάννη,
στρ. Κ. Μπότζαρη, Σ. Τρικούπη, Σ. Καλογερόπουλον,
Γ. Αἰνιᾶνος, καὶ Ν. Ι. Βελισσαρίου.

Τὰ διατρέξαντα ἀρκετὰ ἐξηγοῦσι τὰ αἷτια, ἅτινα
παρέτεινον ἕως ὥρας τὴν συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως,
καὶ τὰ ἐκ ταύτης σωτήρια διὰ τὴν πατρίδα ἀποτε-
λέσματα. Ἡμεῖς, ὡς ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἤδη παρρησια-
ζόμεθα μετὰ τὸ αὐτὸ φρόνημα, καὶ σκοπὸν, ἀντικείμενον
ἔχοντες τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος. Ζητοῦμεν συνέλευ-
σιν, καὶ συντελοῦμεν, καθ' ὅσον ἐνδέχεται, εἰς τὴν
συγκροτήσιν τῆς. Ἀρκετὰ τὸ περὶ τούτου κεφάλαιον ἔ-
καμεν ἐπισημὴν φθάσει ὅπου καὶ ἀπὸ μέρους σας θεω-
ρεῖται ὡς τοιοῦτον. Τώρα, Κύριοι! τὸ δικαίωμα τῶν
πλειόνων, ἡ εὐχαρίστησις τοῦ ἔθνους, ἀποφασίζει τρόπον
τῆς συνελεύσεως τὴν Ἑρμιόνην καὶ ὄχι ἡμεῖς αὐτὴ
συνάπτει τὰ διεστῶτα, καὶ ὄχι τὸ τρίτον μέρος!
αὐτὴν σεβόμενοι, προσκαλοῦμεν καὶ τὴν εὐγενείαν σας
νὰ τὴν σεβασθῇτε ἐμῶς, καὶ νὰ ὁρίσητε ὅταν τά-
χιστα ἐνταῦθα, διὰ νὰ μὴν παραβλέπωνται τὰ ὑψηλὰ
συμφέροντα τῆς πατρίδος ἐπιπλέον.

Ἐν Ἑρμιόνη τὴν 25 Ἰανουαρίου 1827.

Οἱ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος πληρεξούσιοι.

Γεώργιος Σισίνης.	Θ. Κολοκοτρῆνης.
Γεώργιος Κουντουριώτης.	Κίττος Τζαβέλας.
Νικόλαος Μπίτασης.	Κ. Βλαχόπουλος.
Μανώλης Δ. Λαζάρου.	Ζαχαράκης Στάυκος.
Φραντζέσκος Βούλγαρης.	Ν. Οἰκονόμος.
Ν. Βίκιν.	Ἰωάν. Εὐθυμίου.
Δ. Ἰω. Κριεζῆς.	Βελισσάριος Πασχάλης.
Νικόλ. χ. Ἰωάν. Μέξη.	Διονύσιος Βασιλείου.
Γκίκας Καρακατζάνης.	Γεωργάκης Μήτσης.
Ἐμ. Ἀντωνιάδης.	Ἰ. Σκανδαλάκης.
Ἀλέξ. Λουκόπουλος.	Β. Χάλης.
Λ. Καμπάνης.	Ἰω. Μιχαήλ.
Ἀναγν. Π. Γιαννακίπουλος.	Σ. Πανούτζος.
Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.	Γ. Καλλέργης.
Γεώργιος Ἀθανασιάδης.	Γρηγ. Χ. Γιάννη.
ὁ Κορίνθου Κύριλλος.	Ἰωάν. Γ. Οἰκονομίδης.
ὁ Βρεσθένης Θεοδώρητος.	Δημήτριος Ταγκόπουλος.
Ἀναγν. Οἰκονόμος.	Κωνστ. Κυριακός.
Νικόλαος Πονηρόπουλος.	Ἀντων. Καραπέτας.
Γ. Σταῦρος.	Ἀναγν. Κανδάκης.
Ῥήγας Παλαμήδης.	Γιάν. Γουλενός.
Ἰω. Εὐγενίδης.	Ἰωάν. Λεκάτης.
Δ. Δημητρίδης.	Κ. Χ. Δημητρίου.
Ἀναγν. Μακρυπωκάμισος.	Π. Δημήτρ. Κωστόπουλος.
Σπύρος Λεβέχου.	Κωνστ. Τζιατίου.
Παναγ. Καλαμαρινός.	Βασίλειος Μπαρλάς.
Ἰ. Καραΐταυλος.	Νικόλαος Σαββας.

Αναγν. Ματζουκόπουλος. Γ. Δελαγραμμάτικας.
 Α. Ματακίδης. Γ. Μαυρομμάτης.
 Ιωαννούλης Ν. Νάκου. Χ. Γεροθανάσης.
 Δικίτης Κάλλας. Γιαννούλης Καραμάνος.
 Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶ. Δ. Βούλης.
 Παρτινιανός Περάκης. Ν. Γολόπουλος.
 Γωιστ. Γουδέλης. Ἰωάν. Οἰκονόμου.
 Γιάν. Κοκκίλης. Αναγν. Δικαῖος.
 Δημάκης Ἱερομνήμων. Κωνστ. Γ. Δουζήκα.
 Γώης Πάνου. Εὐαγγελινός Π. Ἰωάννου.
 Παπὰ Μιχ. Σαράντου. Γιαννάκος Ν. Τζανέτου.
 Γωάν. Κ. Γιαννόπουλος. Γεωργ. Πατρίσκης.
 Κεοχάρης Ἀγαθάκης. Π. Α. Καψάλης.
 Ζερβουδάκης. Π. Καλογεράς Λογοθέτης.

Εἰς τὸν Ἀριθ. 20 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ἐξεδώκαμεν περίληψιν τῆς εἰς τὰς συνθήκας προσθήκης, γενομένης εἰς Ἀκκερμάνι μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων τῆς Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας, καὶ τὴν περίληψιν αὐτὴν ὑπεσημειώσαμεν εἰς περισσοτέραν κατάληψιν· ἀλλὰ πολλοὶ ἔδειξαν τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι θέλουσι ὕψι ἀναγνώσῃ τὴν σύμβασιν ταύτην εἰς πλάτος, καὶ ἐνδίδοντες εἰς τὴν Δέλησιν αὐτῶν, ἰδοὺ τὴν ἐκδίδομεν.

Α'.

Σύμβασις διασαφητικὴ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ.

Ἡ αὐτοκρατορικὴ τῆς Ῥωσσίας αὐλὴ καὶ ἡ ὑψηλὴ Πόρτα, ἐπιθυμοῦσαι εἰλικρινῶς νὰ θέσωσι τέλος εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν ἀναφύεσας διαφιλονεικῆσεις μετὰ τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ γενομένην συνθήκην, καὶ θέλουναι νὰ ὀστερώσωσι τὰς σχέσεις τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν, θέτουσαι εἰς αὐτὰς βάσιν τελείας ἁρμονίας καὶ πλήρους ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, συνεβιάσθησαν νὰ κάμωσι φιλικὴν διάπραγματέυσιν διὰ πληρεξουσίων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐπὶ μόνῳ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν σχέσεων πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προξενήσῃ περαιτέραν διαφορὰν, καὶ νὰ βεβαιώσωσιν εἰς τὸ μέλλον τὴν πλήρη ἐκπλήρωσιν τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης, καὶ ἄλλων ἀκόμη συνθηκῶν καὶ πράξεων, ὅσας αὕτη ἀνανεώνει ἢ ἐπιβεβαιώνει, ἀπὸ τῆς τηγέσεως τῶν ὁποίων κρέμαται ἡ διατήρησις καὶ ἡ διάρκεια τῆς εὐτυχῆς κατασταθείσης μεταξὺ τῆς αὐτοκρατορικῆς τῆς Ῥωσσίας αὐλῆς καὶ τῆς ὑψηλῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας εἰρήνης. Διὰ τοῦτο ἡ Ἀ. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ καὶ παδισιὰχ παστῶν τῶν Ῥωσσιῶν, καὶ ἡ Ἀ. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ καὶ παδισιὰχ τῶν Ὀθωμανῶν, ὠνόμασαν τοὺς ἑαυτῶν πληρεξουσίου, ἥτοι ἡ Ἀ. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ καὶ παδισιὰχ παστῶν τῶν Ῥωσιῶν τοὺς Κυρίους κήμητα Μιχαὴλ Βορονζῶφον, γενικὸν ὑπασπιστὴν, στρατηγὸν τοῦ πεζικοῦ, μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς αὐτοκρατορίας κ.τ.λ. κ.τ.λ., καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Ῥι-

βωπιέρρον, ἑκτακτὸν ἀπεσταλμένον, καὶ μίνιστρον πληρεξουσίου παρὰ τῇ ὑψηλῇ Πόρτᾳ κ.τ.λ. κ.τ.λ. Ἡ δὲ Ἀ. Μ. τοὺς Κυρίους Σεῖδ-Μεχμέτ-Χαδῆ-Ἐφέντην, γενικὸν τῆς Ἀνατολῆς κριτὴν, ἀπληρεξουσίου, καὶ τὸν Σεῖδ-Ἰμπραχίμ-Ἰφρὲτ-Ἐφέντην, καδδὴν προσωρινὸν τῆς Σοφίας, βαθμὸν ἔχοντα τοῦ μουλᾶ τῆς Χρυσουπόλεως (Σκυταρίου), β' πληρεξουσίου οἵτινες, ἀφ' οὗ συνῆλθον εἰς Ἀκκερμάνι, καὶ ἀφ' οὗ ἐθεωρήθησαν ἀμπετέρωθεν τὰ ἔγγραφα τῆς πληρεξουσιότητός των, καὶ εὐρέθησαν ἔχοντα ἐν τάξει καὶ κατὰ τὸν ἀπαιτούμενον τύπον, ἀπεφάσισαν, ἐκλείσαν, καὶ ὑπέγραψαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα:

Ἄρθρον Α'. Ὅλα τὰ ὀρισθέντα καὶ ὁμολογηθέντα ἐν τῇ συνθήκῃ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ γενομένης εἰρήνης κατὰ τὴν 16 τοῦ Μαΐου τοῦ 1812 (τὴν 17 ἡμέραν τῆς σελήνης τοῦ Διεμαζιούλ ἐβδελ τοῦ 1227 ἔτους ἀπὸ Ἐγίρης), ἐπιβεβαιοῦνται καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἰσχὺν καὶ ἀξίαν διὰ τῆς παρούσης συμμάσεως, ὥς νὰ ἀναφέρηται ἐν αὐτῇ αὐτολεξεῖ ἢ ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκῃ· αἱ δὲ γινόμεναι εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν διασαφήσεις χρησιμεύουσι μόνον εἰς προσδιορισμὸν τῆς ἀκριβοῦς ἐννοίας, καὶ εἰς τὸ νὰ δώσωσιν ἰσχὺν εἰς τὰ περιεχόμενα τῶν ἄρθρων τῆς εἰρημένης συνθήκης.

Β'. Ἐπειδὴ τὸ Δ' ἄρθρον τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ συνθήκης διορίζει περὶ τῶν δύο μεγάλων νήσων τοῦ Δουνάβεως, κειμένων ἀπέναντι τοῦ Ἰσμαήλ καὶ τῆς Κιλίας, αἵτινες, ἂν καὶ μένωσι πάντοτε ἰδιοκτησίᾳ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, πρέπει νὰ μένωσιν ἐν μέρει ἔρημοι καὶ ἀκατοίκητοι, τοιοῦτο εἶδος ὄρθρεσιῶν, τοῦ ὁποίου ἡ πλήρωσις ἐγνωρίσθη ἀδύνατος, διὰ τὰ ἐκ τῶν συνεχῶν πλημμυρῶν τοῦ ποταμοῦ προερχόμενα ἄτοπα, καὶ διότι ἡ πείρα ἀπέδειξε προσέτι ἀναγκαίαν τὴν ὑπαρξίν διαχωρισμοῦ τινος σταθεροῦ καὶ ἱκανῶς ἐκτεταμένου μεταξὺ τῶν παραποταμίων κατοίκων ἐκατέρων τῶν μερῶν, εἰς ἀφαίρεσιν παντὸς σημείου συναφείας, καὶ εἰς κατάπαυσιν τῶν ἐκ τούτου προερχομένων συνεχῶν διαφορῶν καὶ ταραχῶν, ἡ ὑψηλὴ Ὀθωμανικὴ Πόρτα θέλουσα νὰ δώσῃ εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν τῆς Ῥωσσίας αὐλὴν δεῖγμα ἀναμφίβολον τῆς εἰλικρινοῦς αὐτῆς ἐπιθυμίας εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῶν σχέσεων τῆς φιλίας καὶ τῆς καλῆς γειτονίας μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν, ὑποχρεοῦται νὰ θάλῃ εἰς πρᾶξιν καὶ νὰ διατηρήσῃ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει μεταξὺ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ῥωσσίας καὶ τῶν ὑπουργῶν τῆς ὑψηλῆς Πόρτας περὶ τούτου συμβεβιασθέντα κατὰ τὴν συνδιάλεξιν τὴν γενομένην τὴν 21 τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1817, ὡς ἐγγράφως παρεδόθησαν εἰς τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς τῆς συνδιαλέξεως. Ὅθεν ὅσα ἐκφαίνονται εἰς τὸ πρωτόκολλον αὐτὸ διατεθειμένα, καὶ εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν ἀναφερόμενα, θέλουσι λογίζεσθαι ὡς ὁλοκληρωτικὰ τῆς παρούσης συμβάσεως μέρη.

(ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.)